

integendeel niet anders doen dan met de hem ten dienste staande kennis en middelen de voorwaarden voor genezing zoo gunstig mogelijk maken. De arts, die desniettemin zijn patiënten de stellige indruk geeft, dat het succes van zijn behandeling is verzekerd, geeft de uitoefening der geneeskunst het karakter van de uitoefening van een ambacht, hetgeen geschikt is het vertrouwen in de stand der geneeskundigen te ondermijnen. Deze indruk wordt nog versterkt, als voor de gegarandeerde behandeling de betaling van een vast bedrag wordt bedongen. Het vragen van een voorschot door geneesheren is terecht ongebruikelijk. De verhouding toch van de arts tot zijn patiënt is van zo persoonlijke en ideële aard, dat ieder commercieel element daaraan behoort te ontbreken. Welke bedoelingen ook mede aan het vragen van een voorschot te gronde mogen liggen, hieraan kan, althans voor de buitenwereld, nooit het zuiver commerciële doel van het tevoren zekerstellen van betaling geheel worden ontnomen. Derhalve moet het vragen van een voorschot als in strijd met de waardigheid en het aanzien van de stand der geneeskundigen worden beschouwd en wel in die mate, dat het geschikt moet worden geacht het vertrouwen in die stand te ondermijnen. Het Centraal Medisch Tuchtcollege acht derhalve de door het College in eerste aanleg opgelegde maatregel van waarschuwing juist.

Conclusie

Een arts was gewoon van zijn patiënten wegens een in te stellen behandeling voor asthma een bepaald bedrag als voorschot te vragen (zij het dat de betaling pas behoefde te geschieden, nadat het autovaccin was vervaardigd). Het Centraal Medisch Tuchtcollege heeft zich met de beslissing in eerste aanleg verenigd, dat deze handelwijze in strijd is met het vertrouwen in de stand der geneeskundigen. Het vragen van voorschot duidt te zeer op een commercieel element; bovendien wekt het vragen van een vaste vergoeding voor een volledige behandeling, waarvan de duur noch het aantal behandelingen is vastgesteld, de indruk, dat de therapie genezing zal brengen, waarvoor een medicus uit den aard der zaak nooit garantie kan geven.

Mr. CA. M. SCHENCK

BRIEFWISSELING

Wegens het defect raken van enkele matrijzen der tot nu toe gebruikte letters is de drukkerij genoodzaakt een ander lettertype te gebruiken. Deze maatregel is voorlopig slechts van tijdelijke aard.

REDACTIE

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zo nodig enige bekorting aan te brengen

RICHTLIJNEN UITKERING ZIEKENGELD

In Februari 1944 werden richtlijnen uitgegeven omtrent uitkering van ziekgeld in verband met het feit, dat door de behandelende artsen herhaaldelijk uiteenlopende adviezen werden gegeven ter bestrijding van besmettingsgevaar uit-

gaande van genezen lijdens aan besmettelijke ziekten, van bacillendragers, van verdachten en van contacten.

In de praktijk hebben deze richtlijnen ten opzichte van enkele in bovenbedoelde circulaire met name genoemde besmettelijke ziekten niet geheel voldaan, waarom mede op gemeenschappelijk verzoek van de Vereniging van Raden van Arbeid en van de Federatie van Bedrijfsverenigingen de indertijd door mij ingestelde commissie de richtlijnen opnieuw heeft besproken en herzien. Deze commissie, onder mijn leiding, bestond nu uit de heren: dr. C. J. BRENKMAN, dr. J. P. BIJL, dr. G. D. HEMMES, dr. P. H. KRAMER, P. A. VAN LUYT, arts, dr. P. A. MUNTENDAM, J. A. PUTTO, arts, A. A. SNIJDER, arts en dr. W. AEG. TIMMERMAN.

Vooral het volgen van het advies betreffende scabieslijders heeft tot moeilijkheden geleid, zodat de commissie dit punt rijpelijk heeft overwogen, alvorens te komen tot een redactie van richtlijnen, welke in de praktijk uitvoerbaar zullen blijken te zijn.

Verder zijn de richtlijnen omtrent contacten met genezen lijdens aan diphtherie aangevuld, terwijl de adviezen gegeven voor de dysenteriebacillendragers genoemd onder *b* en *c* zijn vervallen en daarvoor een nieuw artikel *b* in de plaats is gesteld.

Zoals reeds in de circulaire van Februari 1944 werd opgemerkt, zijn deze richtlijnen opgesteld om de Federatie van Bedrijfsverenigingen voor Ziekengeldverzekering en de Vereniging van Raden van Arbeid van advies te dienen en zal de kennisneming hiervan door de behandelende artsen in zoverre gemak opleveren, dat zij nu, bij hun adviezen omtrent neerleggen of hervatten van het werk, ook rekening kunnen houden met de financiële gevolgen, welke deze voor de verzekerde kunnen hebben.

Na gehouden overleg en rekening houdende met de bezwaren die er in de praktijk ten opzichte van de in 1944 uitgegeven richtlijnen bleken te bestaan, heeft de commissie zich als volgt uitgesproken:

Vlektyphus en andere ziekten van groep A

Zij, die naar het oordeel van den Geneeskundig Inspecteur van de Volksgezondheid contact met lijdens aan vlektyphus of aan pest, cholera, gele koorts, febris recurrens, pokken of psittacosis hebben gehad, of verdacht worden van een dezer ziekten, kunnen aan quarantaine worden onderworpen. Worden zij niet in quarantaine gesteld, dan is er naar het gevoelen van de commissie ook geen aanleiding hen van hun werk verwijderd te houden. Men handele in deze uitsluitend in overleg met den Geneeskundig Inspecteur.

Febris typhoidea. Paratyphus

Aan typhusbacillendragers kan, met toepassing van artikel 6 van de Besmettelijke-Ziektenwet, door de burgemeester verboden worden werkzaam te zijn of te blijven in beroepen of bedrijven die gevaar opleveren voor verspreiding der ziekte. Zij ontvangen dan, overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 3 van de Wet, van Overheidswege een tegemoetkoming voor levensonderhoud. De commissie kan zich indenken, dat de behandelende artsen, in bepaalde gevallen, verdachten van hun werk verwijderd willen houden gedurende de tijd, die verloopt eer de uitslag van het onderzoek bekend is.

Evenzo heeft de commissie begrip voor de handelwijze van den medicus, die contacten, huisgenoten van lijdens aan febris typhoidea, ongeacht of de lijder thuis dan wel in een ziekenhuis wordt verpleegd, adviseert gedurende de incubatietijd thuis te blijven. Als incubatietijd wordt aangenomen voor typhus 14 dagen, voor paratyphus A en B 8 dagen, gerekend van de dag af, waarop door de behandelende arts de diagnose werd gesteld.

Diphtherie

a. Naar de mening der commissie zal een gewezen lijder aan diphtherie zijn werk kunnen hervatten zodra hij klinisch genezen is, ongeacht het feit of het uitstrijkpraeparaat nog positief is. Een uitzondering wordt gemaakt voor gewezen lijdens, die door hun werk in nauw contact komen met kinderen beneden 16 jaar, zieken

en/of kraamvrouwen. Voorkomen van dat contact, tot ten hoogste 6 weken, van de dag af dat de lijder klinisch genezen werd verklaard, acht de commissie gemotiveerd.

b. Aan diphtheriebacillendragers behoef, naar het gevoelen van de commissie, in het algemeen het werk niet te worden ontzegd. Ten aanzien van bacillendragers, die door hun werk in nauw contact komen met kinderen beneden 16 jaar, zieken en/of kraamvrouwen, is het aangewezen de virulentieproef te doen. Voorkomen van bedoeld contact is naar de mening van de commissie gemotiveerd, zolang de proef nog positief uitvalt.

c. De commissie meent, dat aan contacten met een diphtherielijder, in het algemeen het werk niet behoef te worden ontzegd. Een uitzondering wordt ook hier gemaakt voor personen, die door hun werk in nauw contact komen met kinderen beneden 16 jaar, zieken en/of kraamvrouwen. Het is gewenst, dat van die contacten zo spoedig mogelijk een uitstrijkpraeparaat wordt gemaakt. Nadat het onderzoek een keer negatief is uitgevallen, acht de commissie voorkomen van contact met bovenbedoelde groepen niet meer nodig. Valt het onderzoek positief uit, dan stempelt dat de contact tot bacillendragers(draagster). Op hem(haar) zijn dan van toepassing de re_gelen onder b gesteld.

Dysenterie

a. Een lijder aan dysenterie het werk ontzeggen, acht de commissie slechts gemotiveerd, indien de diagnose in klinisch-epidemiologisch verband aanvaardbaar is, of bacteriologisch is vastgesteld. Zodra de lijder klinisch en/of bacteriologisch genezen is, kan naar de mening van de commissie het werk worden hervat.

b. De commissie meent, dat aan dysenterie-bacillendragers in het algemeen het werk niet behoef te worden ontzegd. Aan deze bacillendragers kan, met toepassing van artikel 6 van de Besmettelijke-Ziektenwet, door de Burgemeester verboden worden werkzaam te zijn of te blijven in beroepen of bedrijven, die gevaar opleveren van verspreiding der ziekte. Zij ontvangen dan, overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 3 van de Wet, van Overheidswege een tegemoetkoming voor levensonderhoud.

Roodvonk

De commissie is van mening, dat aan contacten met roodvonklijders in de regel het werk niet behoef te worden ontzegd. Echter wordt het, als uitzondering op de regel, ongewenst geacht, dat deze contacten werkzaam zijn als verzorgsters van kraamvrouwen. Voorkomen van contact gedurende 8 dagen wordt dan gemotiveerd geacht.

Scabies

De commissie acht het aannemen van arbeidsongeschiktheid in de regel ongemotiveerd. Wordt van deze regel afgeweken, dan kan arbeidsongeschiktheid ten hoogsten worden aanvaard van de eerste tot de laatste dag der scabieskuur.

C. BANNING,

*geneeskundig hoofdinspecteur van
de Volksgezondheid*

's-Gravenhage, 2 Juni 1947

WET GENEESKUNDIGE VOORZIENING 1939

In dringende gevallen is de afdeling Waarneming van mijn bureau ook na kantoor-tijd te bereiken en wel onder telefoonnummer 770273.

Voorts vestig ik er nogmaals de aandacht op, dat het aanstellen van vervangers en assistenten, die na 1934 zijn afgestudeerd, uitsluitend mag geschieden na overleg met den geneeskundig hoofdinspecteur, zoals bepaald is in de Wet Geneeskundige Voorziening 1939.

C. BANNING

*geneeskundig hoofdinspecteur
van de Volksgezondheid*

's-Gravenhage, 7 Juni 1947

DE PLAATS VAN DEN HUISARTS IN DE MAATSCHAPPIJ DER TOEKOMST
Collega LAHR heeft een onderwerp aangesneden (dit *Tijdschrift* van 24 Mei 1947), dat de kern van een herhaaldelijk voorkomend gesprek onder huisartsen vormt en het-